

Η ΑΡΑΒΩΝ ΤΗΣ ΔΙΥΑΔΙΩΣΗΣ ΘΕΣΣΑΛΙΚΗΣ ΤΗΣ
ΚΑΙ ΟΙ ΒΗΡΩΜΕΣΙΣ ΤΗΣ Ε. ΑΡ

Του Δρα Γεωρ. Αθ. Χατζηγάδου

I

Η εκτροπή του Αχελώου, βρέθηκε και πάλι στο προσκήνιο της δημοσιότητας τις μέρες αυτές. Την έφερε το κόμμα της Ε.ΑΡ που με την επίσημη γενέθλια γιορτή του παρουσίασε στο θεσσαλικό λαό την πολιτική του πρόταση σε ανοιχτή συγκέντρωση. Όπως και άλλα κόμματα πριν από χρόνια, είδε και το κόμμα της Ε.ΑΡ την εκτροπή του Αχελώου ως έργο εγγειοβελτιωτικό μεγάλο και πολυήλοκο, έργο υποδομής για το μέλλον του έθνους και το περιέλαβε στα ενδιαφέροντά του. Είναι προς τιμήν του.

Τη θέση του γ.γ. της Ε.ΑΡ για το έργο την είδα στην "ΕΛΤΙΩΣΙΣ" (πρωτοεξάδιο της 5-5-88). (Δεν ήταν δυνατή η προσωπική μου παρουσία στη συγκέντρωση της 4-5-88). Τη διάβασα με προσοχή. Μπορώ να πω τη μαέτησα. Είναι καθήκον μου δεν περιορίζεται μόνο στη ειλόφωνη διάθεσή μου απέναντί του και απέναντι στους ειδικούς συντονιστές-φίλους που τον εκπροσωπούν τοπικά, ούτε μόνο στην υποχρέωσή μου να γνωρίσω το σφυγμό της γενέθλιας πόλης που ζω και εργάζομαι. Καθήκον μου είναι επίσης να γνωρίσω τις θέσεις του κάθε φορέα ή επιστήμονα για ένα έργο της ειδικότητάς μου, για το οποίο είμαι βασικά πεποιημένος πως θα δράσει ευεργετικά στη ζωή των γενεών που έρχονται και θα ρθούν, σε εθνική κλίμακα.

Οι παρακάτω σκέψεις μου εδράζονται στην ειρήσεογραφία. Δέχομαι πως δίνει με ακρίβεια τις θέσεις του γ.γ. και του κόμματος, τόσο γιατί εκτιμώ το έργο των συντακτών της συνηνεκρημένης εφημερίδας, όσο και γιατί δεν υπήρξε διάψευση. Η δημοσιότητα των σκέψεων μου έχει την έννοια της ενημέρωσης των θεσσαλών, όλων των ελλήνων και μόνο. Είναι άσχετη με την "πρόσκληση σε ανοιχτό διάλογο" που προτείνεται. Να προσθέσω για τους λίγους θεσσαλούς (οι πιο πολύ το γνωρίζουν), ότι δεν πολιτεύομαι και ότι ο δημοσιος σχολιασμός έχει την έννοια της προσφοράς στον τόπο, έξω και πάνω από κομματι-

*Ουπὸ ἐπιβλεπῆ ἑμῶν
Ἐλ. Γεωργιάδης (Χρυσῆς
Μηχανιστῆς) ἑπιτελικῶ
ἔργῳ ; (Μητῆς 88)*

κούς υπολογισμούς και προθέσεις. Γίνεται, όπως πάντα, γιά να υπηρετηθεί η επιστημονική αλήθεια και το εθνικό συμφέρον. Με την ίδια έννοια θα δεχτώ διόλογο, δημόσιο ή μ

II

Είπε ο Υ.Υ. της Ε.ΑΡ στην ομιλία του στη Λάρσα την 4-5-88.

"Η εκτροπή του Αχελώου να γίνει. Αλλά σωστά γιά να μη καταλήξει σε οικονομική και οικολογική καταστροφή"

Αυτή είναι η "νέα" πρόταση που από καιρό κυοφορείται στους κόλπους του νέου κόμματος. Ας τη δούμε λεπτομερέστερα.

Ιο. Το "να γίνει η εκτροπή του Αχελώου" το είχαν πριν απ' την Ε.ΑΡ και άλλοι φορείς, κομματικοί, επιστημονικοί, συνδικαλιστικοί, κλπ. Πρόχειρα θα μπορούσα να επισημάνω τους παρακάτω:

- Το Κόμιο του 1978 οι Σύνεδροι γιά το Υδάτινο Δυναμικό της Θεσσαλίας στη Λάρισα. Ήταν το συμπέρασμα του Συνέδριου.
- Τον Ιούνιο του 1981 η Κυβ. Έγκριση Εύλη, που λίγο αργότερα (Αύγουστο 1981), χρηματοδόθηκε τη μελέτη σκοπιμότητας με 250.000.000 δραχ.
- Τον Απρίλιο του 1984 η Κυβέρνηση Παπανδρέου, που πανηγυρικά το εξήγγειλε.
- Ένθετος υποστηρικτής του έργου είναι και το Κ.Α.Ε., που από χρόνια τώρα μετέχει σ' όλες τις προσπάθειες υλοποίησής του ανεργία.

Το συμπέρασμα από την υπόμνηση αυτή είναι πως στα 1988, το νέο κόμμα δηλώνει και αυτό, τα ίδια που δήλωσαν και τα άλλα κόμματα πριν απ' αυτό. Σύμφωνα λοιπόν μπαίνει το ερώτημα: Ακούσαμε καμιά καινούργια πρόταση; Όχι βέβαια. Αλλά επαναλαμβάνεται αυτό που το 90% του πολιτικού κόσμου υποστηρίζει από χρόνια. Φυσικά η επανάληψη της ίδιας πρότασης κακό δεν κάνει. Αντίθετα κάνει καλό. Το κακό θα το δούμε παρακάτω.

2ο. Η πολιτική σκέψη του νέου κόμματος όπως διατυπώθηκε, συνεχίζεται με μια δεύτερη πρόταση η οποία αρχίζει με τον αντιθετικό σύνδεσμο "Αλλά" στο εκφραστικό σχήμα "ναι μεν, αλλά" είναι γνωστό πως ο εισαγόμενος λόγος με το σύνδεσμο "αλλά" εκφράζει αντίθεση προς την πρόταση που προηγείται ή περιορίζει την πρόταση αυτή ή

τέλος επισημαίνει κάποια διαφορά. Σε κάθε περίπτωση όμως ο σύνδεσμος "αλλά" αδυνατεί να λύσει την πρόταση που προηγείται.

Δέχονται από τις τρεις παραπάνω θέσεις, την πιο ήπια, αποκλειστικά δηλ. το ενδεχόμενο της αντίθεσης της Ε.ΑΡ στην εκτροπή, όπως και τον περιορισμό της και μέγιστη διαφορά, που με σαφήνεια διατυπώνεται στη συνέχεια. Είναι ο κίνδυνος που ο γ.γ. επισημαίνει, να καταλήξει η εκτροπή σε "οικονομική και οικολογική καταστροφή". Μα για όνομα του Θεού, υπάρχει (ή υπήρξε), πολιτικός φορέας (ΠΑΣΟΚ, ΝΔ, ΚΚΕ ή άλλος), υπάρχει (ή υπήρξε), επιστημονικός φορέας (ΤΣΕ, ΓΕΩΤ.ΣΕ, ή άλλος), υπάρχει (ή υπήρξε), επιστήμονας (τεχνικός, γεωτεχνικός, οικονομολόγος ή άλλος), που δέχεται (ή δέχεται) την εκτροπή του Αχελώου με ενδεχόμενη οικονομική και οικολογική καταστροφή ή απάντη είναι σαφής και κατηγορηματική: **Κανένας, ουδέποτε.**

Μα είμαστε ειλικρινείς. Την οικονομική και οικολογική καταστροφή την επικάλυψαν και την προβάδουν μόνο όσοι δε θέλουν το έργο. Μόνο αυτοί φοβίζονται τον κόσμο, μόνο αυτοί κινδυνολογούν. Οι καταστροφολόγοι. Αυτοί που ποτέ δεν παρουσιάστηκαν στα συνέδρια και στις άλλες εκδηλώσεις για το έργο αυτό. Αυτοί που ποτέ δεν παρουσιάστηκαν τις απόψεις τους σε υπεύθυνα επιστημονικά περιοδικά. Αυτοί, οι απόψεις από τον αγώνα μας να δόσουμε το νερό που χρειάζεται η διαψαμένη γη της Θεσσαλίας. Αυτοί που λένε τον τόχα⁴ επιστημονικό λόγο⁵ τους αγεύθυνα, μαζί τον διαδίδουν χρηματώδως και προ παντός ψευδιστά.

Αντίθετα οι σοβαροί επιστήμονες (τεχνικοί, γεωτεχνικοί, οικολόγοι και περιβατολόγοι, όπως και οικονομολόγοι), αυτοί που ειλικρινά πονούν και ενδιαφέρονται για την οικονομία και το περιβάλλον, είναι παρόντες στις επιστημονικές συζητήσεις για την εκτροπή και είναι σαφώς θετικοί υπέρ του έργου χωρίς επιφυλάξεις. Η εκτροπή αποβλέπει και θα καταλήξει σε οικονομική και οικολογική βελτίωση της Θεσσαλίας, της Στερεάς, όλης της χώρας. Όλοι συμφωνούμε σ' αυτό.

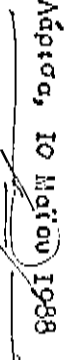
Με την αυτονόητη αυτή παραδοχή ακούγεται παράξενα (δε βρισκω ευπρεπέστερη λέξη), η πρόταση του ομιλητή της 4-5-88 στην μάτσα της Αθήνας που ξεκινάει με το

"αλλά" Όταν ο τόπος έχει ανάγκη από νερό, η πολιτική πρόταση του "ναι μεν, αλλά" ακούγεται κάπως πολύ σκληρότερα από το "παράξενα" που τη χαρακτηρίζει.

2ο. Υπάρχει και μία τρίτη κριτική θέση στα όσα ακούστηκαν στην Πλατεία της Λαρίσας την 4-5-88 ή ακριβέστερα στα όσα δεν ακούστηκαν. Θέλω να πω στα ^{όσα}/αποσπασματημένων σχετικά με το έργο. Ας μη μας διαφεύγει πως πολιτικός λόγος είναι και αυτό που δε λέμε (όταν σφειάδουμε να το πούμε), όπως επίσης πολιτική πράξη είναι και αυτή που δεν κάνουμε όταν σφειάδουμε να την είχαμε κάνει. Όποιος λοιπόν ανφέρεται στο έργο της εκτροπής σήμερα (όσα 1988), πρέπει να επιστημονεί την καθυστέρηση της επέλασής του και την ανάγκη της ταχείας υλοποίησής του. Υπάρχουν συγκεκριμένες προτάσεις του Τ.Σ.Σ. (Μόνιμη Επιτροπή Εργμάτων Ενέργειας), του ΓΣΠ.Σ.Σ. (Παράρτημα Κεντρικής ΕΑΔέ-δας), του Συλλόγου Μηχανικών ΔΕΗ και άλλων φορέων που πήραν ευρεία δημοσιότητα στο παρελθόν, απώτερο και πρόσφατο. Το τραπέζι είναι στρωμένο γιά όσους ειδικρινά ενδια-φέρονται και θέλουν να βοηθήσουν τον τόπο. Δεν έχουν παρά να παρακαθήσουν. Αν ακολου-θούσε το όρομο αυτό ο Υ.Υ, θα μπορούσε να πει στο θεσσαλικό λαό, να διατηρήσει στον ελληνικό λαό από την Πλατεία μιάς πόλης, μιάς περιοχής που διψάει, τις πιό κάτω απόλυ-τα πιστοποιημένες εφτά (7) αλήθειες.

- Η διψασμένη θεσσαλική γη έχει ανάγκη από νερό και η εκτροπή του Αχελώου εί-ναι η μόνη λύση να ξεδιψάσει.
- Η οικολογική υποβάθμιση του Πηνειού και της Λεκάνης του, δηλ. όλης της πεδί-νης και ημιορεινής περιοχής θα σταματήσει και θα σωθεί μόνο με την εκτροπή.
- Το έργο της εκτροπής του Αχελώου δεν προχωρεί.
- Η μελέτη και η κατασκευή μέρους των έργων μπορεί να γίνει από Έλληνες μελε-τητές και ελληνικό κατασκευαστικό δυναμικό.
- Τα έργα κωφάλης πρέπει να μελετηθούν, δημοπρατηθούν και επιβλεφτούν από τη ΔΕΗ.
- Η χρηματοδότηση του έργου είναι δυνατό να γίνει από τον κρατικό προϋπολογισμό.
- Είναι αναγκαία η δημιουργία ειδικού φορέα γιά την υλοποίηση του έργου και τη διαχείρισή του μετά την εκτέλεση, με την συνδιαστική συμμετοχή των θεσσαλών.

Αντί όμως ν' ακούσουμε τις εφτά αυτές αλήθειες, ακούσαμε: "ναι μεν αλλά"
είναι απογορευτικό.

Λάρισα, 10 Μαΐου 1988

Γ. Α. Χ.